

— Бог да поживи умното момиче. — заговорили бедните хора. — То се застъпи за нас пред царя. И напред ще му напомня за нас.

Докато умната хубавица стояла при царя, тя се харесала на най-големия му син и той се оженил за нея.

Тая свадба била по сърце на целия народ. От сега нататък царя гледал вече винаги и с лявото си око.

ОБУЩАРЯ КОПИТО И ЮРДЕКА КВАК.

По К. Макушински.

I.

Имало един обушар на име Копито. Той бил тжй смешен, че който го погледнел, прихвал веднага. Майстора често му джрпал ушите за непослушение и затова те израсли джлги. Приличали на торби. Каквото други хора турят в джебовете си, той слагал в ушите си. В дясното ухо носел ножче, копчета и макари, а в лявото — камжчета и едно каишче, с което хвжрлел много надалеч. Умерил веднаж месеца право в лицето. Горкия месец, веднага се скрил зад облак. На другата вечер изгрjл черевн, с превжрзана кжрпа през лицето и не бил вече тжй засмян както по-рано.

Много пакости правил Копито. Един бжрз човек си поржчал при него обуша, Той му ги направил наопаки — дето сж петите, направил носовете, а дето сж пржстите турил токове. Обува ги човека и нали бжрза — той се джрпва напред, спжва се с токовете и шjл да се пребие.

Друг пжт на преставление jл лимон срещу сцената. На актьорите им потекли лиги и се заплели езиците. Ял бой, ала не се поправил.

Веднаж дошжл в дюкения един еджр човек да си поржча обуша. Майсторжт и десет помощника му земали мярка с аршин, дето мерят улиците. За пакост, Копито пуснал в джеба на големия човек жив рак. Туря си човека ржката в джоба, та като надава вик! Хукнали всички да бягат. Бягали, бягали и толкова далече се озовали, че не се вжрнали вече.

II.

Останал Копито сам и тржгнал по пакости. Вижда на кржстопжтя стжлб, а на него пжтепоказалец. Дига му стрелата да показва небето. Иде един човек, който